

Kadir Yörük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.03.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Aşk Yusuf İle Züleyha

Aşk üç bilinmeyenli bir denklemdi Yusuf' a
Kuyu...
Zindan...
Ve
Züleyha...

Aşk susuz çöllerde seraptı Züleyha' ya
Dipsiz kör kuyularda ab-ı hayattı Yusuf' a

Aşk yitirilmiş cennetin gül bahçesine konan bülbüldü Züleyha' ya
Cehennem çukurlarından karanlık bir kuyuydu Yusuf'a

Aşk çaresizlikti, güçsüzlüktü Züleyha' ya
Kazanılması gereken bir zaferdi Yusuf' a

Aşk yüreği öfkeyle dolu patlamaya hazır bir volkandı Züleyha' ya
İçi muhabbetle dolu bir armağandı Yusuf' tan hakkıyla koşana

Aşk hardı Züleyha' ya
Bir o kadar sadakattı Yusuf' a

Aşk aramaktı, istemekt, dilemekt, Züleyha' ya
Korunması gereken bir iffetti Yusuf' a

Aşk arsızca hiç durmadan hep arttı Züleyha' da
Ve
Aşk ardı Yusuf a
Arsızlık hiç yaraşmazdı Züleyha' ya

Kadir Yörük

Bir Eylöl Akşamı

Bir eylöl akşamıydı seninle ilk tanışmamız
Kuru bir ağaç altındaydı ilk bakışmamız
Gecenin tam yarısındaydı buluşmamız
Bir sevda uğrunaydı bizim yaşadıklarımız

Bir eylöl akşamıydı bizim ilk kavgamız
Hep dostlarımız olmuştu baş tacımız
Çekilmez oluyordu onlarla hayatımız
Yara almaya başlıyordu ölümsüz aşkımız

Yine bir eylöl akşamıydı ilk ayrılığımız
Daha yeni geliyordu başımıza aklımız
Ne sen bensiz nede ben sensiz olamayız
Gururu, kaprisi bırakıp birbirimize koşmalıyız

Seninle her şeyden uzak olmalı
Her şeyi geride çok geride bırakmalıyız
Hiç kimseyi bu sevdanın içine sokmadan
Sadece sen ve ben olmalıyız

Bu mutluluğu senle sonuna dek tadalım
Umutlu ve mutlu bir hayat yaşayalım
Tüm her şeyi bir Eylöl akşamında
Bizden sonrakilere bir Efsane olarak bırakalım

Kadir Yörük

Bir Ömür Geçti Ankara'da

Dolaşıyorum Sincan'da yağın yağmurda
Kayboluyorum sensiz ıssız sokaklarda
Bir umut arıyorum bastığım kaldırım taşlarında
İslanıyorum saatlerce yokluk uğruna
Ve bir ömür geçti Ankara'da

Dileniyorum Çamlıdere caddelerinde
Bir parça kuru ekmek elimde
Yarı aç bir kediciğim var peşimde
Kedi aç ben kediden de aç bir şekilde
Ve bir ömür geçti Ankara'da

Yaşlanıyorum yavaş yavaş Mamak'ta
Ruhum, bedenim bir sevgili bir yar aramakta
Bekliyorum el pençe divanda
Gözlerim ufukta umudu aramakta
Ve bir ömür geçti Ankara'da

Bekliyorum seni gelir diye Ulus'ta
Ömrümün yarısı geçti sevgimi haykırmakla
Bitirdin beni yarı cilveyle yarı nazla
Ölüme sürüklüyordu beni bu sevda
Ve bir ömür geçti Ankara'da

Birkaç kişiyle bir namaz kılınır Kocatepe avlusunda
Bir garip taşınır kulların sırtında
Son durağı kimsesizler mezarlığında
Bu yaralı yürek hep anılır buralarda
Ve bir ömür geçti Ankara'da

Kadir Yörük

Bir Yanım Eksik İstanbul

İki kıta eşsiz bir şehirken âlemi cihanda,
Boğazın serin sularında yüzümü yalayan bir meltem aslında.
Sonu olmayan asi bir sevdanın,
Birleşmeyen iki mısra şiiri, şairin duygularında,
Bir yanım eksik İstanbul, diğer yarım vurgun yemiş Adalar'da...

Ne Topkapı sarayında kutsalım emanetlerde,
Ne Çırağan'da, beylerin beyinde muhteşem yüzyılın gölgesinde,
Ne de yedi sema gökte Yıldız Sarayı'nda,
Ömrüm Dolmabahçe'den yoksun,
Bir yanım eksik İstanbul, diğer yarım yosun tutmuş Yerebatan Sarnıcı'nda...

Sanma ki gönlümde bir ikilem Anadolu ile Rumeli arasında,
Yalnızlığım Soğuk Çeşme Sokağı'nın kimsesiz varoşlarında.
Sevdam, Gülhane parkında boynu bükük bir gülün yaprağında.
Esirim, esarettayim iki dudağın ucunda.
Bir yanım eksik İstanbul, diğer yarım diz kırıp okuduğum Mushaf'ın yapraklarında...

Fatih' te suskunum bir gramofonun resitali karşısında,
Şabahın seherinde koşuşturdum Ayasofya'dan Eyüp Sultan'a,
Uç Gulfü bir Elham okunmuş içimin ateşi yürek yangınım,
Aminler yükselir Yedi Kule Zindanları'ndan gök mavi semalara,
Bir yanım eksik İstanbul, diğer yarım Sultan Ahmet'in avlusunda...

Uyanır insanlar özgürlüğe kanat çırpan martıların çığlıklarıyla,
Hayat devam eder Yeditepeli şehre düşen günün ilk ışığıyla,
Balık ekmek Eminönü'nde, ömür geçer Kanlıca sahilinde,
Yanıyorum İstanbul boğazının derin sularında.
Bir yanım eksik İstanbul, diğer yarım Kız Kulesi'nde...
Diğer yarım eksik İstanbul, öbür yarım sende...

Kadir Yörük

Bizim Sokaklar

Bu akşam yine sensizdi bizim sokaklar.
Yoktu çığlıklar, bağırışlar, naralar...
Barut kokmuyordu kurusıkı tabancalar.
Sen olmayınca cirit atıyordu ayyaşlar.
Yokluęunu nasıldı belli ediyordu boş kaldırımlar.

Geri getirmiyordu seni geçen yıllar.
Bir seni doęurmuyordu yeniden analar...
Sensiz olmuyordu zalimlere kafa tutmalar.
Yalnız bırakıyordu beni kalleşçe yapılan tuzaklar.
Sensiz olmuyordu bizim sokaklar...

Kadir Yörük

Bu Gün Yine Akşam Oldu

Bu gün yine akşam oldu,
Sensizliğin baharına hazan rüzgarı doldu,
Gökyüzünü kara bulutlar mesken tuttu,
Şimşekler çaktı,
Bu şehir fırtınaya tutuldu,
Yağmur toprağa karıştı sel oldu,
Sokaktaki son üç beş kişi de kayboldu,
Aydınlık yerini karanlığa bırakıp yok oldu,
Dedim ya bu gün yine akşam oldu,
Gündüz senin gece benim oldu,
Güneş sende ay bende tutuldu,
Son kayan yıldızda tuttuğum dilek unutuldu,
Bülbül güle değil, gül bülbüle vuruldu...

Kadir Yörük

Değişen Zamanda Şehadet

Şehitlik en yüksek merteye iken Hak Teala katında
Şehit oğlu şehit olarak dünyaya gelmek en büyük haslet şu zamanda
Yapılan onca zulmü anlamak için akıl var insanda
Zalime karşı adaletin timsali abide şahsiyetler arasında
Düşmana korku salan Ömer' in torunu Halis yürekli Demir pençelerin var bu asırda
Şu ahir zamanda cehaletin torunlarının yaptıklarına bakınca
Değişenin sadece zaman olduğunu anlarsın aslında

Hind' in yüreğinde yanan intikam ateşinin kıvılcımıyla
İslam' in sancaktarının bağına saplanan mızraktan dökülen kanla
Şehitlerin efendisi olarak şehadete yürümek nasip olmaz her Müslümana
Allah Rasülü' nün hadisine mazhar olan Fatih' in ordusuyla
Alemler İslam' in sancağını yerde bırakmayan Ulubatlı Hasan' in imanıyla
Bir tebessümde saklı sancaktarın emaneti cennetin kapısında
Değişen zamanla Hamza yüreklilerin varlığını anlarsın aslında

İslam aleminin huzuru için Hakka yürüyen vatan sevdalılarının yolunda
Şehadet şerbetini içmek için milyonlar hazır kıta Şehadet uğrunda
Zalimin kılıç, mızrak, ok yaraları bağırmızı dağlar her anımızda
Asım bin Sabit' in Şehadetini unutmadık Dünya meşgalesine kapılıpta
Çanakkale' de yedi düvele meydan okuduk Kınalı Hasan' in imanıyla
Çiğnetmedik namusumuzu Nene Hatun'la Kurtuluşumuzun Savaşında
Değişenin sadece isimler olduğunu anlarsın Şehadet yolunda

Kadir Yörük

Dost

Elimde kalemim hiç yazasım yok
Çünkü bu gün derdim çok tasam çok
Zaman ayırıpta başımı kaşıyacak vaktim yok
Dardayım ama etrafımda dostum yok

Beni görünce kaçma ey vefasız dost
Sana da mı giydirdiler hayvandan bir post
Yazayım sana Atamdan bir not
Eski düşmamdan olmaz yeni dost

Kadir Yörük

Gidişinin Ardından

Gidişinin hayali canlandı gözümde
İki damla akıttım soluk resmine
Biri yanağına son kez bir buse
Diğeri ise sevmeyi bilmeyen kalbine

Masada duran bir kibrit ilişti gözüme
Uzandı ellerim istemeye istemeye
Sonra bir kıvılcım tutuşturdum resmine
Sanki yüreğimi verdim korun alevine

Büyük yangınlar başladı ayrılığın üstüne
Nice fırtınalar koptu gönül sefinemde
En sert meltemlere kapıldım gidişinle
Gidişinin ardından bende bittim senle

Kadir Yörük

Hadi Neyse

Bana bu sevgiyi sen haram kıldın sevgilim.
Çıkacaksan çık git hayatımdan, hayalin bende kalmasın.
Bırak, yaktığın bu yangın alev alev her zaman yansın,
Boşuna çabalama sende yanarsın.
Beni yaktığın kibritte kalmasın.
Tereddütsüz ateşe attığın aşkımızı da al yanına,
Birlikte kurduğumuz hayallerimizi de...
Yalanlarına ortak koştuğun 'Seni ölümüne seviyorum' diye başlayan mektuplarını da
sakın unutma!
Mutluluk oyunu oynadığın güzide resimlerini de al yanına,
Aşkımızı kirli sayfalarına yazdığın günlüklerini de götür.
Çünkü onlar senin ihanetinin belgesi.
Giderken ne olur arkana bile bakma,
Zaten bakamazsın ya.
Sakin yine duygu sömürsü yapıp ağlama,
Yaktığın bu yangına bir damla gözyaşın damlamasın,
O damlayı da istemem sende kalsın.
Hepsini, her şeyini al yanına,
Kurumuş gül yaprakları, sararmış fotoğraflar...
Bize ait neyin varsa al yüreğimden,
Günahın bile bende kalmasın.
Bir zamanlar aşkımızı ölümsüz kılan,
Gülün dalında kopan diken bile.
Sen zaten ömrün boyunca bir dikenini bile hak etmedin ya...
Hadi neyse.

Kadir Yörük

Hasretim Sana

Toprağın bir yağmur damlasına gibi hasretim sana
Gecenin ayazında üşüyorum, bir güneşli gün gibi muhtacım sana
Sensizim bu şehirde, çölde serabı arar gibi seni arıyorum
Senin beni özlediğinden seni daha çok özlüyorum
Seni ölümüne seviyorum hayalet sevgili...

Kadir Yörük

Kaldı Sende

Sensizliđi bırakıp gittin bana
Dönüşü olmayan bu hayat yolunda
Sızlayan yüreğimde, bitmeyen özleminle
Unutamadığım bir anı bıraktın bende

Çektirdiđin acılar kaldı kalbimde
Çok büyük yangınlar gördüm yeryüzünde
Görülmemiş yangın başlattın yüreğimde
Akıtamadığın bir damla yaş kaldı gözümde

Üzülme! Gücenmedim bırakıp gidişine
Unutamayacağım güzel günlere de
Kıyamete ramak kalsa bile
Unutma! Görülecek bir hesabım kaldı sende

Kadir Yörük

Nasıl Bırakırım Gitsin

Duygularım en yoğun hislerimle aşka kabarmışken
Yüreğim Leyla ya tutuşmak için aşkın ateşini beklerken
Esen her rüzgâr bu sevda yangınını körükleyip tutuştururken
Bu beden onun için bir ömür yanmayı arzularken
Söyleyin bana nasıl bırakırım gitsin

Gözlerimi can da açıp canan da kapamışken
Karanlık gecelerime ışık olmuşken
Sahte olan yalnızlığımı paylaşmışken
Ağır cezadan müebbet aşka mahkûm olmuşken
Söyleyin bana nasıl bırakırım gitsin

Güneşim gökyüzünde doğup batarken
Adımlarımı yürüdüğüm yollarda ona atarken
Gecelerimi hatıralarıyla geçirip giderken
Nefesimi onda alıp bende verirken
Söyleyin bana nasıl bırakırım gitsin

Bastığım kaldırımlarda ona ait bir iz ararken
Yarım bıraktığı kapı bana bir umut olmuşken
Gördüğüm her sevdalıdan Leyla yı dilenirken
Gururunu ayaklar altına alıp kapıma düşmüşken
Söyleyin bana nasıl bırakırım gitsin

Yokluğuyla her gece yanıp kavrulurken
Resimlerine bakıp sabahlara kadar gözyaşı dökerken
Her onsuz güne yeni bir umutla başlarken
Gözlerinin içine dalıp kaybolurken
Söyleyin bana nasıl bırakırım gitsin

Kadir Yörük

Nerdesin

Bakıyorum da bugün yaşadığım topluma
Dokunmaya bile korkuyorum kendi gardaşıma
Yaşamak mı ölmek mi hayırmadır şu asırda
Dayanağım kalmadı hayatımda NERDESİN?

Çıkamaz oldum bataklığa dönen sokaklara
Yaşayamaz olduk benliğimizi aslımızı unutupta
Kapıldık mal, mülk, şan, şöhret sevdasına
Çık gel döndür bizi aslımıza NERDESİN?

Ne insanlık kaldı ne de saygı buralarda
Toplumun derdi sadece günü kurtarmakta
Komşusu açmış, tokmuş ya da ölmüş kimin umrunda
Düşene bir de onlar vuruyor çık gel NERDESİN?

Kadir Yörük

Sensizlik Ve Sessizlik

Yorgun gözlerime sordum seni
Yıllardır yanımda olmasına rağmen gerçeği göremediğini söyledi
Arıyordu mutluluğu göremiyordu beni dedi
Bir yaralı yürekti onun göremediği...
Yaralı yüreğime sordum seni
Ne bir gün kapımı çalan oldu ne de önünden geçen dedi
Kanadı kırık bir güvercin gibi
Bakıma ve sevgiye muhtaç ben
Ne yararı saran oldu ne de beni seven
Bir eksik vardı kalbimin yarısında kalan
Bir onun yeri eksikti
Muamma bir yalnızlıktı, boşuna bir bekleyiştin benimki...
Yalnızlığımı paylaştığım sahildeki martılara sordum seni
Buralarda senin için uçan bir melek yok dedi
Daha bizim buralara düşmedi demek ki
Uğrasa da nereden bilecektik ki
Öyle ki adı sensizlikti ve sessizlikti
Bu sessizliği bozan da bir denizdi...
Kıyıya çarpan azgın dalgalara sordum seni
Henüz yüreğine kor düşmemiştir dedi
Çırpınan yoktu buralarda sevdası uğruna
Gelirse bağışlarım onu sevdalısına
Bırakırım onu kıyıya
Sonra bir yakamoz çıkar karşıma...
Gecenin yarısında ay ışığındaki yakamoza sordum seni
Sorduğum yakamoz veriyordu adresini
Yıllardır hep aynı yerde aynı adreste bekliyordu seni
Sahilin en güzel yerinde kıyı şeridinde
Yüreğinde yangınlar oluşturan senin hayalinde
Azgın bir dalga vardı peşinde
Tek bir derdi vardı seninle
Sessizliğini bozup
Sensizliğini giderip
Aşka ulaşmak...

Kadir Yörük

Sevdim

Ben seni sevdim, biri sevdim
Güzelliđini değil, yüređini sevdim
Sevmeyi bilişini, sadakatini sevdim
Masumiyetini, mertliđini sevdim

Gececek ya da bitecek değil sevgim
Bir ömrü seninle geçirmekti emelim
Sadece senin senin kadir'in
Ben tek oluşu sevdim, seni sevdim

Kadir Yörük

Söyle Sevgilim

Bakışlarındaki masumiyetle etkiledin beni
Ruhumun derinliklerinde aradım seni
Daha ilk görüşmede tuttum seni
Söyle sevgilim hangimiz başlattı ilişkimizi

Telefon elimde uyudum geceleri
Unutamam heyecandan düştüğüm sediri
Beklerim senden gelecek o tatlı sesi
Söyle sevgilim niye bu kadar beklettin beni

Mademki alacaktın beni yüreğine
Bir ömür koyacaktın başını göğsüme
Varlığını hissedecektim her an yüreğimde
Söyle sevgilim neredeydin daha önce

Kadir Yörük

Sustum

Durdum yutkundum sustum
Derya içinde damla olan düşlerime gem vurdum
Okyanusta savruldu alabora oldum
Sana olan kinimi sahile kustum duruldum
Bir kaya parçasının dibinde kendimi buldum
Yakamozla şöyle bir doğruldum oturdum
Son demimde ikimize hayal kurdum
Dermansız dizlerimle sana koştum yoruldum
Tükenen nefesimde kollarında hayat buldum
Kömür karası saçlarının rüzgârında savruldu
Gözlerinin cennetinde duruldum
Sol yanıma hep durdurdum
İçimde konuşturdu
Kendimde kaybolup susturdum
Nutkum tutuldu yine sustum
Elini tutmanın hayaliyle uyudum
Kendimi unuttum sanadır tutkum
Ancak ayna karşısında tutulmaz benim nutkum
Seni karşımda bulunca korktum
Durdum sustum
Gözlerinde durdum yutkundum
Konuşamadım
Şeni seviyorum diyemedim yine
Öylece durdum
Durdum yutkundum sustum

Kadir Yörük

Yalnızım

Şimdi yoksun gecemde
Başımı koyduğum yastıkta
Kokun sinmiş yatağıma
Yalnızım...
Doğum günümde işlediğin
Yıldızlı yorganımın altında
Yitirdiğim umutlarımın karanlığında
Yalnızım...
İçtiğim sigaranın dumanında
Sensiz yürüdüğüm yollarda
Sahili döven azgın dalgaların arasında
Kötü sesli martıların yanında
Kıyıya vuran denizyıldızlarının arasında
Yalnızım...
Umuda tırmandığım yolların yokuşunda
Malûl kalbimin son soluğunda
Bir bakışın kalmış senden rüyalarımda
Bir kendime bakıyorum bir yollara
Bir de sana
Sefil bir duruşum var bu hayatta
Yalnızım...

Kadir Yörük

Yaşamın Kıyısı

Hiç düşünmeden yaşadım hayatımı
Dostlarıma ayırdım en güzel zamanlarımı
Zaman oldu
Mahallenin çocuklarıyla
Top oynadık çamur deryasında
Saklambaç oynadım küçük dostlarımla
Sahilde kumdan kaleler yaptık
Parklarda kaydıraktan kaydım
Onları mutlu etmenin edasıyla
Çocuk oldum yirmili yaşımda
Henüz daha okul çağında
Kendimi buldum dertler deryasında
Alışamadım daha beş yaşımda
Babamı kaybetmenin acısına
Hayata bu kadar erken atılmaya
Bir elimde okul çantası
Diğerinde ekmek parası boya sandığı
Alnımdan akan ter cabası
Boğazımdan geçmedi bir haram lokması
Herkes okurken ben oldum
Aile babası
Paylaşmaktı hayatın en güzel yanı
Mutlu görmektir dostlarımı
Yorgunluğumun tek ilacı
Başlamıştı yüreğimde büyük bir sancı
Yok mu bunun bir çaresi Hancı
Yakmıştı içimi masumca bakışları
Ruhumu sarmıştı
Rüzgârda dalgalanan alev alev saçları
Esir etti beni kendine cilveyle nazları
Tüm bunlar yetmezmiş gibi
Bir de oldum deli sevdalı
O da yetmedi
Elimde tespih
Mahallenin kabadayısı
Delikanlının ağası
Zalimlerin korkulu rüyası
Dertlilerin dert ortağı
Yalnızların tek dayanağı
Buranın adı kimsesizler sokağı
Hiç bir zaman inkâr etmedim aslımı
Ömrümce yaşadım hep delikanlı
Unutmadım yaşadığım tahta barakamı
Mahallemi dostlarımı çocukluk aşkım Neriman'ı
Tavlayabilmek için harcadığım zamanımı
Gizli gizli bulduğumuz elmalıkları
Ondan gelecek telefonları
Yokluğunun ızdırabıyla
Bir gün görememenin özlemiyle
Yüreğimizin diliyle yazdığımız mektupları
Aylarca göremesek de
Üç beş kuruşa satmadık ne sevdalımızı ne de sevdamızı

Uçurumun kıyısında da olsak
Hiç bir zaman unutmadık yaşamın kıyısını
Düşmek için değil kalmak için attık minik adımlarımızı

Kadir Yörük